

Života jasmem a stínem.

Krásná Inez byla přece jenom ženou.

"Manželství bývalo dříve jediným útočištěm pro ženu, která neměla žádné jiné cesty k udělání živobytí." — "Jediné šťastné manželství jest ono, kde muž i žena konají věci, pro dobro jejich samých, rodiny neb společnosti." — "Ženský příživník jest dosti špatný, avšak mužský příživník je tou nejmenší formou lidského života." — "Truce, člověk, který je spokojen 'býti' spíše nežli 'konat', který nikdy nevydělával si živobytí, jest tím nejvíce opovržení hodným tvorem na zemi." — "Manželství jest tím jediným polem otevířeným všem ženám stejně. Ono může býti naším zděděným právem, avšak já nikdy nevezmu si ono zděděné právo, leč když muž bude jedním z pracovníků světa, nikoli lenochů." — "Lehost měla by býti zákonitou příčinou pro rozvod, avšak žena, která vědomě vezme si muže, jenž by raději 'byl', nežli 'konal', nemá práva stěžovat si, když manželství její jest nešťastným. Žena nikdy neměla by se provdati za muže s tím úmyslem, aby jej vydržovala nebo zreformovala."

Hořejší citáty vzaty jsou z řeči, proslavené slečnou Inez Milhollandovou ve dnech, kdy byla více sufražistkou, nežli ženou — ve dnech před tím, než se seznámila a vzala si Eugena Boissevain, člena dobře známé hollandské rodiny, muže, který nevykonával nikdy kouska práce ve svém životě, truce nejběžnější druhu a jenž se chlubil tím, že jest zahalečem.

"Theorie, že každý muž měl by pracovat, jest dobře na svém místě v Americe, ale v Hollandsku, kde já vždycky žil, každý dobře může býti jak vy v Americe říkáte 'zahalečem'." Tak rozhovořil se p. Boissevain v den, kdy jeho snátek byl ohlášen.

Před šesti léty, tehdy studentka na Vassar kolleji, slečna Milhollandová začala svoji kariéru jako sufražistka a veřejná řečnice. Byla chladnou a vášněprostopou, byla logickou, také — a ženou, která, ač neobyčejně slídna, vzbuzovala u svých posluchačů myšlenku, že se nikdy nevdá. Brilliantní muž, který se s ní seznámil a mluvil, potřásl později hlavou a říkal: "Jaká škoda, že tak krásná dívka jest tak abnormální! Ona jest samý intelekt; žádné srdce."

Když absolvovala kolleji Vassar, tato mladá kráska rozhodla se pro dráhu právnickou. Universita Harvardská odepřela udělati z ní Portii a Oxford a Cambridge zachovaly se podobně. Proslýchalo se tehdy, že rektor jedné z těchto universit řekl slečně Milhollandové, že její místo jest v domácíosti, při vychovávání dětí. Na místě, aby uposlechla této čistě mužské rady, krásná Inez studovala práva na universitě New-yorské, dělala sufražistické řeči a vynásledovala výhody svobodného stavu a hlasu, vacího práva, konala hlídky během dvou zajímavých stávek a zdírazňovala, co nejvíce mohla, že byla "chladnou," "vážněprostopou," "neženskou." Snad byly někdy časy, kdy přemýšlela o manželství, ale nemluvíla o něm jinak, leč když kárala ty ženy, které byly dosti bláhové "zamilovávati se," neb které byly "ženské dosti vzít si nějakého muže k vůli živobytí." Kdykoli nějaká sufražistka se vdala, slečna Milhollandová pokrčila svěma krásnými ramačkama a povzddechla si, "Ta věčná ženská opatření."

Přes to však měla mnoho mužských zbožňovatelů. Muži jí sloužili věrně a se srdcem oddaným. Muži vynikající v této věci a v Anglii vykonali veliké úkoly, v naději, že získají to "chladné" srdce, že přemohou její logiku a její intelekt. Ti všichni však dali se sklamaní a při každém uzdaru řekl svát: "Neu! nějakého ženského v Inez, jenom její kráska; ona jest pouze intelekt a nikdy se nevdá."

Než byla tam žena po celý ten čas. Pod sufražistkou, pod advokátkou, pod chladným sociologem — žena byla tam stále, avšak zidělá z oněch mužů ucašel citlivě ubíto.

Mezi muži, kteří položili svá srdce a ovoce své práce u její nohou, šest vystupuje ve smělém reliefu — Lindon Bates, syn milionáře, nadějný mladý politik a spisovatel; poručík Torney, absolvent z West Point; Sidney Smith, kdysi salonní lev a sportsman, ale nyní vydatný pracovník v sufražistickém táboře p. O. H. P. Belmontové (aspoň do té chvíle, kdy oznámil snátek Inez Milhollandové); John Fox, spisovatel a dramaturg; lord Curzon, kdysi ministrem Indii a Sheldon Crosby, přítomně sekretář amerického vyslanectví v Siamu.

Šest těchto výborných mužů mozku a síly odmítáno touto okouzlenou mladou bojovnou sufražistkou, jejíž husem mohlo býti "Hlasy pro ženy a práce pro muže," ale která dnes, dokázavši, že v koncích jest přece jenom ženou, provdala se za muže, jenž nezná významu práce. A nejen to, muž zemřel, která, ačkoli žena jí vládne, jest nejvíce zaujata proti ženskému volebnímu právu.

Než třeba žádali vysvětlení od slečny Milhollandové její nedůslednosti ve slovech a skutečích. — Nejen ženou? Neudělala jenom to, co každá jiná žena byla by učinila? Vzala si muže, který našel citlivé místo a nebdá v nejmenším, zdali jest pracovníkem nebo zahalečem!

Avšak co těch šest rytířů bez hany a bázně, kteří pracovali, a by si jí zasloužili zklamání odeslí?

Lindon Bates v té době, kdy setkal se s krásnou, nestárou však Inez, byl členem new-yorského sněmu. Byl zároveň synem milionáře. Snad se býti užitečným členem lidské společnosti od svého dětství. Seznámil se se slečnou Milhollandovou během své první hlůty ve sněmu. Zdálo se, že vyvinula se mezi nimi vzájemná náklonnost. On konal v politice věci, o které Inez se zajímala. Scházeli se často. "Končně Inez našla muže, který se jí líbí," byl výrok přátel.

Na konci své první hlůty Bates podnikl dlouhou a namáhavou cestu skrze Rusko a dostal se až na čínské pobřeží. Po svém návratu napsal knihu "Ruská cesta do Číny" a věnoval první výtisk z listů Inez. Bylo to jako by řekl, "Zde jest makavý důkaz, že jsem pracovníkem, nikoli zahalečem."

Avšak žádné svatební zvony nebláholy pro něho. Slečna Milhollandová stále byla více sufražistkou, nežli ženou, více se zajímala o poslání, nežli o muže.

Sheldon Crosby, člen staré new-yorské rodiny, muž bohatý a vynikajícího společenského postavení, šel do diplomatické služby, poněvadž mu řekli, že nemohla by si vzít pestrého mořáka. Jest dosud ve "službě" a zůstane tam a sí.

Lord Curzon nemusil se učiti návykům přílivnosti. Jeho příhodná kariéra byla ovocem, které předložil slídě mladé advoceatce. Ale on rovněž odcel smutou pryč.

Pak objevil se poručík Torney, čerstvý z West Point, muž jako panna, jenž byl by šel pro ni do ohně, ale ona poslala jej pouze do vězení. Bylo to během stávky před dvěma roky, kdy konal hlídku se slečnou Milhollandovou, jež skončila ve vězení. "Nyní již Inez si jej vezme," říkal "každý," ale opět "každý" se mylil. Poručík Torney zmizel z veřejné události, a krásná Inez se stala činným členem právnické firmy Osborne & Co.

"V té mladé ženě není nic ženského, ta se nikdy nevdá," vyzněl všeobecný hlas. Zdálo se tak, — zákon stal se takovou věšinou u slečny Milhollandové jako sufražistka a práce. Ponižala v obhajobě "Choye," Číňana obviněného z vraždy a brala podíl na památném Bishopově rozvodním případě.

Avšak co o šestém mileně — Johnu Foxovi? O jeho práci nemůže býti nejmenší pochybnosti. Když obléhal srdce krásné Inez, zdvihaly se za ním knihy, knihy a ještě další knihy, protkané cestami do hor Jihu a Západu. "Ty všechny ti dám. Jsou to děti mého mozku, plody mých rukou."

"Jsem advokátem a sufražistkou, nikoli ženou toužící po vdavkách," byla její odpověď.

Když Bishopův rozvodní případ se svými nešťastnými podrobnostmi, byl předmětem denních rozprav, předpokládalo se všeobecně, že slečna Milhollandová zůstane navždy svobodnou. Její kariéra byla její život a poprvé

její otec a matka vyvířovali, že její nejstarší dcera se nikdy nevdá; nikdy nezaloží rodiny.

Dne 12. června slečna Milhollandová obědvala v Holland House s Mareoniovými. U vedlejšího stolu seděl slídě mladý Hollandan. Týž znaí Mareoniový a byl představen slečně Milhollandové. Tím nastal obrat v jejím životě. V koncích byla přece jenom ženou, a co na tom, že změnila své zásady v mžiknutí oka? Každá žena byla by učinila totéž. Co na tom, zdali on pracoval, nebo zahálel? Zamilovala se do něho — a to bylo a jest vše. Změnití smýšlení, jest zřejmým zděděným právem zrovna jako manželství. Nebyl to pracovník, kterého slečna Milhollandová hledala všechna ta léta, nýbrž milence — muž, jenž by se dovedl dotknouti citlivého místa ženou, jevou ženou, nevyvířovala, co chtěla, až to došla srdce Eugena Boissevain, hollandského "zahaleče" a milence.

Vzpouza švýcarské gardy.

Členové malébné švýcarské gardy vrtikánské odhazují uniformy, které prý byly výtvozem Michel Angelovým a většina z nich vzdala se službě, poněvadž papež odepřel jim povolití svobody, o něž žádali. Na loyálnost Švýcarů k papeži lidé hotovi byli přísahati, nieněně však když požadavky jejich byly odmítnuty, jali se zpřevati revolucii Marsellaissu a volati "ať žije Garibaldi". Onen nejdůležitější nepřítel moči papežské. Švýcarská garda měla svůj původ ve smlouvě mezi Julem II. a kantony Zurich a Luzernu před čtyřmi stoletími. Dle této smlouvy, uzavřené na podnět švýcarského kardinála Schinnera, kantony uvolily se dodat 250 tělesně schopných mužů jako tělesnou stráž papeži. Každý člen musel býti rodilým Švýcarem, katolíkem, z řídného manželstva, pod 25 roky věku a svobodný. Každý člen gardy jest oprávněn k pensii pro celý život po osmnácti letech služby. Pak dostane pololetní platu a po třiceti letech služby celý plat. Gardisté jsou učenii podobní se příslušníky kurbovského vojského výcviku a gymnastiky, mezi jiným foot ballu, a to jest jedinou z jejich stížností. Požadují návrat k bývalému vojenskému cvičení a vyučování.

Právní rádce

Napsal WALTER K. TOWERS, A. B. J. D.

Milice a zákon.

Jate-li mužského rodu, občan Spojených Států a přes osmnáct let věku a pod čtyřicetpět, jate členem milice. Nechte-li jedním z té malé menšiny, kdož mají uniforny a místo v pravidelné setnině a scházejí se ve zbrojnici v určitých dobách, snad budete pochybovati o přesnosti tohoto tvrzení. Ačkoli skoro všichni dospělí muži v zemi jsou členy milice dle zákona, jest jenom málo těch, kdož jsou si toho vědomi.

Stav mužského občana jako člena milice jest určen kongresním zákonem z r. 1903, doplněným v 1908 a 1910. Pod tímto zákonem všichni tělesně schopní mužští občané mezi věky osmnácti a pětácti lety, a jistými omezeními vyjimkami, tvoří milici. Ti kdož formálně se přihlásili, jsou unifornováni a nosí zbraň, tvoří tak zvanou organizovanou milici. Ostatní, velká většina nás, známe jame v odvodu války a stojíme před zákonem jako rezervní milice.

Žádné činné povinnosti nejsou uloženy na toto nesmírně neorganizované tělesné rezervní milice. Oni jsou pouze tělescem, které může býti přinuceno státi se členy organizované miliční hotovosti. — Ježto během občanské války byl uveden v platnost mčený odvod, tak že občané musili sloužiti ve zbraní své vlasti, ať chtěli či nikoli, toto není nám ním novým. Dle zákona, který prošel v 1792, a který byl v platnosti více než sto rok, každý tělesně schopný občan přiměřeného věku, byl nejenom členem milice, ale předpokládalo se že jest členem činné milice a theorii, na níž zakladatelé republiky vybudovali zákon, byla, že každá taková osoba měla by býti a byla zaznamenána jako činný miliční voják, připravený pro okamžitou, činnou službu po vyhlášení a výcviku. Pod tímto zákonem, který byl v platnosti až poměrně do nedávna, o každém muži se předpokládalo, že jest "minute man," hotovým k službě na minutu. Ovšem, všeobecná služba, ačkoli byla zemským zákonem, zůstala jenom theorii a nebyla nikdy prováděna. Zákon byl mrtvou písmenou.

Ústava Spojených Států obsahuje opatření, že "kongres má míti moc k vyvolání milice za účelem provádění zákonů Unie, potlačení vzpoury a odrazení vpádu; k organizaci a ukáznění milice; a k řízení části téže, které by bylo by snad použito ve službě Spojených Států, avšak jednotlivým státům ponechává se ustanovení důstojníků a právo výcviku milice dle disciplíny předepsané kongresem."

Pod přítomným zákonem jest organizována milice, která jest zorganizována a vycvičena a od níž očekáváme, že podporovati bude naši nepatrnou pravidelnou armádu v případě války. Pokud všesvětový mír nebude skutečností na místě nadějí a snem, musíme uznávati válku jako možnost. Vývojem vědy a zdokonalením zbraní, nevyvíčený voják, ať jakákoliv jest jeho osobní rekognost a obratnost, jest poměrně malé hodnoty a to zvláště platí vzhledem k tomu, že s pokrokem civilisace stále menší počet občanů jest seznámených s používáním zbraní. Z těchto příčin instituce našeho občanského vojska jest největší důležitostí a zákony, které regulují milici, měly by se těšiti bezprostřednímu zájmu každého občana.

Na prvním místě organizovaná milice jest tělescem státního vojska. Ve třicetiletých státech známe jest milice jako národní garda. V Arkansasu a Kentucky známe jest jako státní garda, ve Floridě jako státní vojsko, v Massachusettsu jako dobrovolnická milice, v Rhode Islandu jako milice a v Kentucky jako dobrovolníci. Tato tělesa občanského vojska jsou organizována pod státním zákonem a na stát spadá většina výloh a vydržování vojska spojených. Stát poskytuje uniforny, výstroj, stany a sta jiné věci, které potřebuje voják v různých odvětvích služby. Jest to stát, který platí důstojníkům a

mužstvo za zvláštní povinnosti a je to stát nebo část státu, jež oplatí zbrojnici, kde mužstvo se cvičí a kde zbraně jsou uloženy. Obyčejně okres jest tou jednotkou, která staví zbrojnici, ale nyní některé ze států zřizují budovy na státní útraty, hlavně New York, který buduje neobyčejně silnou a zdatnou národní gardu.

Avšak, pod novým zákonem, národní vláda přejala část břemene a následkem toho získala nějaký hlas v řízení a kontrole státní milice. Pod federálním zákonem vláda rozdílí mezi státy různé výlohy. Státy, které přijímají tuto pomoc, musí přistoupiti na jisté požadavky a podrobiti se kontrole odboru války. S jedinou vyjimkou South Carolina všechny státy přijaly federální pomoc a kontrolu. Milice státu, který nepřijímá opatření federálního zákona, není "organizována."

Federální vláda předpisuje systémem výcviku, který se musí shodovati s oním pravidelného vojska Spojených Států. Nejméně pět po sobě jdoucích dnů v každém roce musí býti věnováno manévry. Fondy jsou rozděleny mezi státy poměrně dle počtu organizované milice. Národní vláda poskytuje zbraň, střelivo, pásy, atd. Pravidelní důstojníci jsou přiděleni, aby dávali instrukce a byli nápomoeni státnímu vojsku. Takto organizované státní vojsko stává se ve výzbroji a výcviku jednotčným s pravidelnou armádou, a ve skutečnosti částí téže.

President Spojených Států vyvolati může organizovanou milici "k provádění zákonů Unie, potlačení vzpoury, a odrazení vpádu," jak ústava činí opatření. Dále, on jest jediným soudcem, jenž rozhoduje, vyžadují-li poměry, zdali milice měla by býti povolána do služby Spojených Států. Když povolána jest do služby Spojených Států, president jest vrchním velitelem milice a kongres má kontrolu nad státními vojsky.

V dobách, kdy milice není ve službě Spojených Států, státní úřady jsou v kontrole. Guvernér jest obvyčejně vrchním velitelem. Zpravidla moc povolati milici k potlačení výtržnosti a provádění zákona v hranicích státu, jest v rukou guvernérovyh, ačkoli v několika státech jiní úřadníci mají tuto právomoc. Tak v Massachusettsu mayor města vyvolati může milici, aby pomáhala civilním úřadům v případě místních výtržností.

Obsazení důstojnických míst v milici jest v kontrole státní vlády. Obyčejně členové setniny volí si setninové důstojníky, řadoví důstojníci volí polní důstojníky a polní důstojníci volí generální důstojníky. Když byli zvoleni, jsou obvyčejně podrobeni zkoušce a zdali shledání způsobilými, jsou ustanoveni pod právomocí státu. Poddůstojníci jsou obvyčejně ustanoveni plukovními veliteli.

Každý, kdo podléhá vojenské službě, může se dát odvésti k milici. Odvod nedospělých pod osmnáctým rokem věku jest patrně neplatným. Odvod mladých mužů přes osmnáct, ale pod jedenácti jest závazným proti nim, avšak může býti zrušen na podnět jejich rodičů.

(Copyright, 1913, by Walter K. Towers.)

Chraňte obličej

před osmahnutím, udržujte ho ve zdravém stavu bez potu a bez ostatických toho následků. Uplatujte Severu Antiseptický toaletní prášek (Severa's Antiseptic Toilet Powder), který je všeobecně doporučován k zabránění osmahnutí a opálení od slunce. On také vasaže všemuh vlnkost do sebe po koupeli, utírá on podráždění po holení, zastaví opuzení u dětí a popraskání kůže u dospělých a zabrání nepříjemnému potu. Odporučován všem, jak dětem tak dospělým, jak muži tak ženám. Cena 25 centů. V lékárnách, a-žok přímou po obdržení obnosu W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. Ady.

UČENÍ DĚTÍ, ABY DOVEDLY SE SAMY O SEBE POSTARATI MEZI NEBEZPEČÍMI, KTERÁ JE OBKLOPUJÍ VE VELKÉM MĚSTĚ.

Liga amerického muzea bezpečnosti, v kterém více bohatých lidumilů má zájem, mezi nimi Andrew Carnegie, rozšířila okruh praktické práce, kterou muzeum poskytl a městě New Yorku pod řízením Williamu H. Tolmanna. Ač dvanáctimístná liga byla obnosena hlavně na přednášky a obrázky. Horejší ilustrace představuje učitelku ukazující dětem pomocí modelu poučící káry, jak měly by nastupovati a sloužit: a káry, aby se uchránily úrazu. Tato práce ligy dostává se v'obnosu poobvally.